

ZÁPADOČESKÁ
UNIVERZITA
V PLZNI

Fakulta pedagogická
Katedra historie

Posudek oponenta diplomové práce

Práci hodnotila: Mgr. Lenka Špačková

Práci předložil: Jakub Hanzlíček

Název práce: *Využití audiovizuálních prostředků v dějepisu na příkladu výuky moderních dějin* (81 stran + multimediální příloha)

V úvodu (s. 6–7) autor přehledně naznačuje strukturu práce a jasně vymezuje její cíl. V kapitole nazvané *Historie audiovizuální edukace* (s. 8–14) zmiňuje mj. vývoj ve Spojených státech, Velké Británii a Německu. Zajímavá je také podkapitola o české audiovizuální edukaci. V další části (s. 15–18) se pokouší definovat pojem „audiovizuální“, hovoří o audiovizi v souvislosti s Rámcovým vzdělávacím programem. Ve čtvrté pasáži (s. 19–32) popisuje psychologické aspekty audiovize a její metodiku, dále např. současné audiovizuální učební pomůcky. Patrná je autorova dobrá orientace v dané problematice. Nebojí se vyjadřovat vlastní názory a stanoviska. Následující kapitola (s. 33–35) je zaměřena na možnosti audiovizuální edukace v moderních dějinách. Z textu vyplývá známý fakt, že soudobé dějiny jsou důležitým tématem, kterému je ovšem na našich školách dlouhodobě věnována nedostatečná pozornost.

Skutečný přínos diplomové práce shledávám v dlouhé kapitole, jež nese název *Analyza jednotlivých podob audiovizuálního sdělení a návrhy didaktické aplikace v moderních dějinách* (s. 36–71). Autor zde rozebírá jednotlivé druhy audiovizuálních sdělení a ke každému navrhuje vlastní didaktickou aplikaci. Poutavá je především počáteční pasáž věnovaná hranému filmu a seriálu, kde jsou uváděny konkrétní příklady vhodné pro využití při výuce a zároveň se objevuje upozornění na nutnost vyvarovat se případné propagandy. Za originální považuji zvláště projektové vyučování spočívající ve vytváření filmového plakátu (s. 45–48), přiblížení každodennosti prostřednictvím dobových reklam (s. 53–54) či výuku konce druhé světové války pomocí hudebního videoklipu (s. 54–56). Autor se mj. podrobně zamýšlí také nad možnostmi dnes velmi populárních počítačových her, je si vědom rizik, ale vidí i pozitiva. Výše uvedené náměty svědčí o jeho kreativitě, řadu z nich může použít v budoucí praxi jak on, tak i mnozí jiní učitelé.

V pořadí sedmá kapitola (s. 72) se stručně věnuje názorům učitelů dějepisu na audiovizuální edukaci. Vychází z deseti dotazníků, které vyplnili pedagogové ze základních škol a víceletých gymnázií z Plzeňska a Prahy. Snaží se vyhodnotit získané odpovědi. Počet dotazníků je sice nízký, jedná se však pouze o doplňující aktivitu, jež nemá pro celkové vyznění zkoumaného tématu zásadní význam.

Práce obsahuje všechny náležitosti, nechybí anglické resumé (s. 75) ani seznam použitých zdrojů (s. 76–81). Poznámkový aparát je v pořádku. Autor využívá dostatečné množství literatury, která je doplněna o internetové i další zdroje. Text je čtivý, bez větších stylistických či pravopisných nedostatků. Pozitivem je rovněž multimediální příloha, v níž lze najít didaktické aplikace, ukázky a jiné materiály.

Předkládanou diplomovou práci Jakuba Hanzlíčka považuji za zdařilou a **doporučuji ji k obhajobě s hodnocením výborně.**

Nepomuk 23. 5. 2013

Mgr. Lenka Špačková